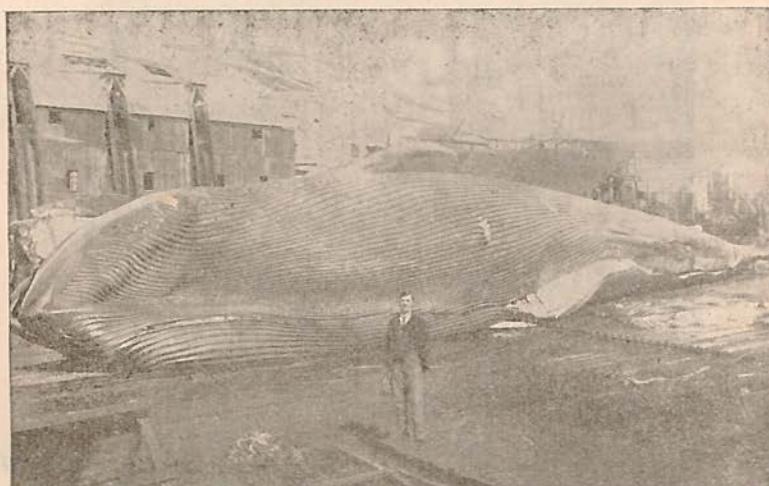

Когато раненият китъ, следъ 15—20 минути, се показа наново надъ водата, за да си поеме въздухъ, отъ паракода го поздравихме съ още една граната. Вториятъ ударъ бъше напълно сполучливъ. Гранатата се бъше разпръснала въ самитѣ гърди на кита и той скоропостижно почина.

Когато завлѣкохме убития китъ на брѣга въ заливчето, край фабриката, видѣхме, че ловътъ ни е билъ единъ отъ най-сполучливите. Убитиятъ китъ имаше 32 метра дължина (глед. кар. № 4). По пресмѣтания на специалисти, китътъ имаше надъ 100,000 кил. тежина. Това бъше, наистина, единъ рѣдко голѣмъ китъ.

Кар. № 4. Китътъ бъше единъ рѣдко голѣмъ екземпляръ—32 м. на дължина и надъ 100,000 кгр.

Презъ нѣколко годишното ми престояване на островъ „Ю. Георгий“ имахъ възможность много пѫти да съмъ на паракода за ловъ на китове. Когато не ни се случваше да попаднемъ на голѣми китове, нападахме и на по-малки и, следъ като убивахме по нѣколко, закачахме ги съ голѣми куки (канджи) за паракода и така ги довличахме до залива предъ фабриката. (глед. кар. № 5).

Повечето, обаче, прекарвахъ на работа въ самата